

Erkel Ferenc (Gyula, 1810. november 7. – Budapest, 1893. június 15.),

magyar zeneszerző, karmester és zongoraművész. Pályáját zongoraművészként és zenepedagógusként kezdte Kolozsváron, de alkalmilag vezényelt is és zeneszerzéssel is megpróbálkozott. Pesten 1834-ben mutatkozott be, majd a következő esztendőben véglegesen ott telepedett le. Két éven át a Pesti Városi Német Színháznál, valamint a Budai Magyar Színjátszó Körnél dolgozott karnagyként. 1837-ben a Pesti Magyar Színházhoz, a későbbi Nemzeti Színházhoz került első karmesteri minőségben. Itt mintegy három évtizeden át munkálkodott. 1840-ben írta meg első operáját, a Bátori Máriát. A szövegkönyv szerzője Egressy Béni, aki ezután egészen haláláig (1851) segítőtársa volt operaszerzői munkájában. 1844-ben megnyerte a Kölcsey Himnuszának megzenésítésére hirdetett pályázatot. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc után a főváros hangversenyéletének fellendítésén fáradozott. Vezetésével alakult meg 1853-ban a Filharmóniai Társaság, amelyet számtalan esetben vezényelt. Bánk bán című operáját, amely egyben pályájának csúcsát is jelentette, 1861-ben mutatták be. Közreműködött a Zeneakadémia megalakításánál (1875), amelynek ezután tíz éven át igazgatója és zongoratanára volt. Az 1884-ben megnyíló operaház főzeneigazgatója lett. Erkel nevéhez fűződik a magyar nemzeti opera megteremtése. Nyugati, elsősorban olasz és francia operai mintákra támaszkodva, a 19. századi magyar verbunkos zenének átélésével, kifejezési lehetőségeinek megfinomításával és kiszélesítésével sikerült viszonylag egységes nemzeti operanyelvet kialakítania. Mint karmester és szervező egyéniség rendkívül sokat tett a főváros zenei életének felvirágoztatása érdekében. Neves sakkozó volt, az 1864-ben alakult Pesti Sakk-kör egyik alapítója.

FORRÁS ÉS SOK TOVÁBBI HASZNOS ISMERET:

http://hu.wikipedia.org/wiki/Erkel_Ferenc